

813B Velebí má duše s jásotem

transpozice 1

1. Ve - le - bí má du - še s já - so - tem, ra - dos - tí Pá - na věč - né

spá - sy, kte - rý dnes z vý - sos - ti po - hlé - dl k své dív - ce

po - kor - né - ho srd - ce v lás - ce a mi - los - ti.

2. Již od této chvíle zástupy národů
v neustálé chvále po světa obvodu
slaviti mě budou,
dívku Páně chudou, v radostném závodu.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil,
Pán můj nejvyšší svatý ve mně si zalíbil.
Duši bohabojné
dary nebes hojné od věků připravil.

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil,
sesadil i mocné, pokorné povýšil.
Sytí všechny lačné,
bohaté a pyšné s prázdnou pryč propustil.

5. V lásce své se ujal národa svatého,
pamětliv je slibu praotcům daného,
že z Judova rodu
přijde spása lidu od Boha věčného.

2. Již od té - to chví - le zá - stu - py ná - ro - dů v ne - u - stá - lé

chvá - le po svě - ta ob - vo - du sla - vi - ti mě bu - dou,

dív - ku Pá - ně chu - dou, v ra - dostném zá - vo - du.

3. Ve - li - ké mi vě - ci Hos - po - din u - či - nil, Pán můj nejvyšš

sva - tý ve mně si za - lí - bil. Du - ši bo - ha - boj - né

da - ry ne - bes hoj - né od vě - ků při - pra - vil.

4. Ra-menem své mo - ci on pyš-né roz - ptý - lil, se-sa-dil i

moc - né, po - kor-né po - vý - šil. Sy - tí všechny lač - né,

bo - ha - té a pyš - né s prázd - nou pryč pro - pus - til.

5. V lásce své se u - jal ná - ro-da sva - té - ho, pa-mět-liv je

sli - bu pra - ot-cům da - né - ho, že z Ju-do-va ro - du

při-jde spá - sa li - du od Bo - ha věč - né - ho.